

## Coach eksempel 7

### Coachsamtale

Uddrag af en coachsession, hvor vi er et stykke inde i coachingen. Jeg coacher Kasper, der er leder for en pædagogisk institution, og dette er den 7 coachsession i et forløb, der har strakt sig over 7 måneder. Vi har en kontrakt på ledelsescoaching, som finder sted månedligt i et år. Kasper har allerede i vores indledende kontrakt til de 12 coachsessions ønsket, at jeg udfordrer ham rigtig meget. Han gider ikke blive talt efter munden, som han udtrykte det. Når han ofrer tid og penge på coaching, skal det flytte noget for ham. Jeg har god kontakt med Kasper, og han har allerede fået ”flyttet rigtig mange ting”. I denne coachsession har vi lavet kontrakt for sessionen for i dag. Det gør vi hver gang, og denne gang vil han have fokus på kommunikationen i institutionen. I udplukket er vi i D’et i DUKA modellen. Kasper er ved at fortælle om den nuværende situation, og du vil i udplukket måske blive overrasket over min meget konfronterende teknik. Jeg kan tillade mig at være så konfronterende, fordi jeg har så god en kontakt med ham.

Coachsamtale	Spørge-dimension	Spørge-teknik	Øvrige teknikker
<p><b>Fokuspersion:</b> Jeg er så hamrende træt af al den snak om omsorg, gensidig respekt, accept af hinandens forskelligheder. Det er ”tom” snak. Jeg gider ikke bruge mere tid på det. Det er håbløst. Jeg bruger efterhånden mere tid på at være pædagog end leder. Det kan da ikke være rigtigt?!</p>			
<p><b>Coach:</b> Kasper, det er nok 3. gang indtil nu, jeg hører dig fortælle, hvor træt du er af al den snak. Hvor længe vil du fortsætte med at tale om det?</p>	Perspektivering	Reflekterende Konfronterende	Matchning. Han sidder meget fremme på stolen, har spredte ben, gestikulerer rigtig meget, ansigtsmimikken er i hårde folder og stemmestyrken meget høje. Jeg vælger at matche på kropsholdningen og stemmestyrken, så jeg sidder også fremme på stolen og jeg taler med styrke. Jeg har desuden den alvorlige mine på, ikke den vrede som Kasper.
<p><b>Fokuspersion:</b> Jamen, vil du ikke give mig ret i, at det ikke kan passe, vi til alle møder skal tale om respekt? Jeg når aldrig mine punkter, som jeg udleverer på et stykke papir og lukker af, når de begynder på deres pædagogis</p>			
<p><b>Coach:</b> Hvordan tror du, det lyder i dine medarbejderes ører,</p>	Perspekti-	Reflekte-	

at du kalder deres snak pædagogfis?	vering	rende Konfronterende	
<b>Fokuspersion:</b> Det er de vant til. Det har jeg altid sagt, og de kender min holdning.			Matchning Abstraktions-niveau (ned)
<b>Coach:</b> Hvad nu hvis din holdning er forkert og deres rigtig? Her slukker Kasper for mit videoapparat og følgende er rekonstruktion:	Perspektivering	Reflektende Konfronterende	
<b>Fokuspersion:</b> Kalder du det her coaching? Jeg troede, det handlede om, at du skulle hjælpe mig og ikke genere mig?			
<b>Coach:</b> Kalder du det ledelse, når du lukker af og kalder deres snak om respekt for pædagogfis? Jeg troede, det handlede om at lede?	Perspektivering	Reflektende Konfronterende	Matchning
<b>Fokuspersion:</b> Nej, nu hører det op! Sidder du der og påstår, at jeg ikke leder – hold kæft, mand, det er fandeme for stygt!			
<b>Coach:</b> Og hvis jeg gør, hvad vil du sige til det? [lang pause]	Perspektivering	Reflektende Konfronterende	Matchning
<b>Fokuspersion:</b> Jeg kommer til at tænke på min bedstefar. Han var en gnaven, gammel særting og vi børn blev gennet ud af huset, så snart vil talte for meget – ofte med et los bag i. Klynkede vi, fik vi endnu et los. Men det var kun, når vores forældre ikke var til stede. Han var nemlig bange for min mor, som kunne være meget skrap. Min mor var alene med os 3 drenge, så vi blev ofte passet hos min bedstefar. Jeg hadede ham, for han sparkede også min lille katteklilling ud af døren engang og den døde af det. Da jeg græd over det, forlangte han, at jeg smed ”den dumme kat” ud i søen, og jeg ville meget hellere begrave den ... lang pause. OK.. det kan være, du har ret. Jeg er måske blevet for hård ved mine medarbejdere her på det sidste, men sådan har det ikke altid været. (Han starter båndet igen).			
<b>Coach:</b> Jeg kan forstå, at du i pressede situationer agerer anderledes, end du ønsker, når jeg hører om din bedstefar. Jeg kan måske også forestille mig, der er dukket noget tidligere bedstefaradfærd op i dig (jeg smiler...og han smiler bekræftende)... og inden det skete, hvordan var det så at være medarbejder hos dig?	Perspektivering	Reflektende. Uddybende	Matching Backtracking Abstraktions-niveau (ned)
<b>Fokuspersion:</b> Vi havde nogle gode møder, hvor vi stille og roligt diskuterede de forskellige opgaver, og alle tog del i det. Der var meget mere smil, og tonen var god. Nu undgår de mig nærmest og ser væk, når jeg begynder at			

tale, og stadigvæk taler de om respekt. De udviser jo ingen respekt overfor mig.			
<b>Coach:</b> Hvordan ønsker du, de skal vise dig respekt?	Perspektivering	Reflekterende. Udfordrende	Matchning
<b>Fokuspersion:</b> Have øjenkontakt med mig, lytte til mig og tale med mig			
<b>Coach:</b> Hvad kan du selv gøre for at få dem til det?	Perspektivering	Reflekterende Udfordrende	Mismatchning. Her vælger jeg at sætte mig tilbage, tale langsommere og få mere smil på ansigtet. Kasper følger mit kropssprog.
<b>Fokuspersion:</b> Ja, det er da lidt af et spørgsmål. Det ved jeg faktisk ikke. Det er jo det, der er mit problem. Jeg hænger fast og kommer ikke videre. "Benzintanken er tom".			
<b>Coach:</b> Ja, og medarbejdernes er også tom. Hvad gør du så som leder?	Perspektivering	Reflekterende. Konfronterende	Matchning
<b>Fokuspersion:</b> Så er det vel mig, der starter med at fylde op?			
<b>Coach:</b> Ja, og hvordan?	Perspektivering	Reflekterende. Uddybende	Løft
<b>Fokuspersion:</b> Jeg kunne lytte til, hvad de siger på mødet.....			
....coachingen fortsætter.			